

Dr. Oláh Károly

címzetes egyetemi tanár, a kémia tudomány doktora

1924-ben született Nagykállóban.

Vegyésmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte, száma: 542.

1999-ben arany oklevelet kapott.

Egy évet hallgatott a debreceni Tudományegyetemen matematika-fizika-kémia szakán, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára jelentkezett. Tanulmányainak befejezése után a Schay Géza vezette Fizikai Kémia Tanszékre került, ahol nyugdíjazásáig megszakítás nélkül dolgozott mint gyakornok, tanársegéd, adjunktus, docens, tudományos munkatárs, tanácsadó, majd címzetes egyetemi tanár. Egyetemi doktor, kandidátus (PHD), az MTA doktora (1999).

Fő munkaköre a fizikai kémiai mérési gyakorlatok vezetése volt. Emellett 1955 és 1965. között Schay Géza rendszeres helyetteseként tartotta az elektrokémia és reakciókinetika előadásait. 1979 óta oktatta a "Transzportfolyamatok" tárgyat és a "Termodinamika" kritérium-tárgyat. Mérnök-továbbképző szinten oktatott az izotóptechnikai tanfolyamokon magkémiai, a környezetvédő szakmérnök-képzés keretében légszennyezés-mérést, gyógyszer-és kromatográfia szakmérnök-képzésben fizikai kémiát. Számos diákköri, szakmérnöki, diploma, egyetemi doktori és kandidátusi munkának volt témavezetője. Egy műszerfejlesztő csoport vezetőjeként számos speciális mérőműszert fejlesztett ki, légszennyezés, gázdifúzió, kémiai kinetika, membrán-permeáció, gázadszorpció stb vizsgálatára. Több nemzetközi szabadalom birtokosa, egyik mérőműszerét több éven át gyártották, egyik találmánya, az önszabályozó hidrogéngenerátor 100 fölötti példányszámot ért el. Négy gázdetektor típussal foglalkozott, ezekkel kapcsolatos publikációi élvonalbeli folyóiratokban jelentek meg. Több évtizeden át volt a kari tudományos diákköri tanács elnöke.

Az ötvenes évek óta foglalkoztatta az akkor új transzport-elmélet, az „irreverzibilis termodinamika”, ezzel számos tanulmánya, így doktori disszertációja, foglalkozik.

1976-ban ismertette az általa elnevezett „Termokinetika”, a fizikai kémiai jelenségek kinetikai elmélete alapelveit. Ezidő óta több mint húsz publikációban és számos hazai és nemzetközi fórumon ismertette a kinetikai törvényekkel kapcsolatos felismeréseit. 1999-ben védte meg az MTA doktori disszertációját. Nyugdíjasként folytatja a kinetikával, a termodinamikai szimmetria törvényekkel, a nagy-nyomású gázokkal és a nem-ideális folyadék-elegyekkel foglalkozó tanulmányait. Rendszeres előadója mérnök-továbbképzésben a fizikai kémia tárgynak.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.